

[Prima Pagină](#) > ... > [Bani/Creanțe Pecuniare](#) > [Insolvență/faliment](#) > [Greece](#)

Insolvență/faliment

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Grecia

1 Împotriva cui se poate declanșa o procedură de insolvență?

Procedura de insolvență poate fi introdusă împotriva comercianților și asociațiilor de persoane cu personalitate juridică care urmăresc un obiectiv economic.

2 Care sunt condițiile de deschidere a unei proceduri de insolvență?

Pentru a deschide procedura, trebuie depusă o cerere de către debitorul însuși, de către un creditor cu un interes juridic sau de către procurorul de pe lângă instanța de prim grad de jurisdicție (*eisangeléas protodikón*) dacă există considerente de interes public. Condițiile pentru deschiderea procedurii: (a) în cazul în care solicitantul este un creditor, debitorul trebuie să fi încetat plățile; (b) în cazul în care solicitantul este debitorul, este suficientă probabilitatea ca acesta să fie în imposibilitate de plată a datoriilor. Instanța stabilește data încetării plăților, care nu poate fi anterioară cu mai mult de doi ani datei de publicare a hotărârii. La cererea unei persoane cu un interes juridic, judecătorul din instanța competentă poate dispune orice măsură considerată necesară pentru prevenirea modificării activelor debitorului în detrimentul creditorilor. Astfel de măsuri încetează să se aplice automat odată cu pronunțarea hotărârii de declarare a insolvenței.

3 Care sunt activele ce fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței? Care este regimul activelor dobândite de debitor după deschiderea procedurii de insolvență?

Masa bunurilor care face obiectul insolvenței (*ptocheutikí periousía*) include toate activele deținute de debitor, indiferent de locul în care sunt situate, la data declarării insolvenței. Aceasta nu include (a) activele care nu pot fi urmărite silit, și anume elementele care sunt absolut necesare pentru subzistența debitorului și a familiei sale și elementele de care debitorul are nevoie pentru a lucra în vederea întreținerii sale, sau (b) activele excluse prin dispoziții legale specifice. Aceasta nu include nici activele dobândite de debitor după declararea insolvenței.

4 Care sunt competențele debitorului, respectiv ale practicianului în insolvență?

Cu aplicabilitate de la declararea insolvenței, debitorul este lipsit în mod automat de dreptul de a gestiona, și anume de a administra și dispune de activele sale. Orice act de gestiune desfășurat de debitor fără acordul administratorului (*syndikos*) este neexecutoriu. Activele vor fi gestionate de către administrator. Debitorul își poate asuma gestionarea propriilor active doar în situații excepționale, prevăzute de lege. Administratorul numit trebuie să fie un avocat cu o experiență minimă de cinci ani. Activitatea administratorului este supravegheată de către judecătorul-raportor (*eisigitís dikastís*). Unele activități ale administratorului necesită acordul instanței care soluționează cazul de insolvență („instanța competentă în materie de insolvență”, *ptocheutikó dikastírio*). Instanța competentă în materie de insolvență acționează în calitate de supraveghetor final responsabil cu conducerea procedurii de insolvență.

5 În ce condiții se poate invoca o compensare?

Declararea insolvenței nu afectează dreptul creditorului de a invoca o compensare față de o cerere reconvențională formulată de debitor, cu condiția întrunirii condițiilor de compensare înainte de declararea insolvenței. Orice interdicție de compensare se aplică și insolvenței.

6 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra contractelor în curs la care debitorul este parte?

Contractele bilaterale aflate în derulare la data declarării insolvenței și la care debitorul este parte rămân în vigoare, cu excepția cazului în care Codul insolvenței prevede altfel. Cu acordul judecătorului-raportor, administratorul are dreptul de a executa orice contract aflat în derulare și de a le solicita contrapărților să îl execute. Contractele de durată vor rămâne în vigoare, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. Contractele financiare se exclud. Prevederile legislației în domeniul insolvenței nu afectează dreptul de reziliere conform legii sau contractului. Declararea insolvenței asigură temeiul pentru rezilierea contractelor de natură personală la care debitorul este parte. Administratorul poate transfera o relație contractuală la care debitorul este contraparte către un terț. Raportul de muncă încetează la declararea insolvenței.

7 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra acțiunilor intentate de creditori individuali (cu excepția proceselor aflate pe rol)?

La declararea insolvenței, toate procedurile introduse de către creditorii individuali împotriva debitorului pentru satisfacerea sau îndeplinirea creanțelor ce fac obiectul insolvenței se suspendă automat, fără a aduce atingere prevederilor aplicabile creditorilor garantați pentru care suspendarea nu se aplică garanțiilor constituite pentru masa bunurilor. Totuși, acestor creditori li se poate aplica o suspendare de câteva luni, în anumite condiții. Mai exact, la declararea insolvenței, se interzic următoarele acțiuni: continuarea executării, introducerea de acțiuni în executare sau declarare, continuarea unor astfel de litigii, introducerea sau judecarea unor căi de atac și emiterea actelor de natură administrativă sau fiscală ori executarea acestora cu privire la masa bunurilor.

8 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra continuării proceselor în curs de soluționare în momentul deschiderii procedurii de insolvență?

Litigiile pendinte la data declarării insolvenței vor fi continuate de administrator dacă debitorul are calitatea de creditor în cadrul acestora. Dacă este debitor, litigiile se suspendă și se respectă procedura de înscriere și verificare.

9 Care sunt principalele caracteristici ale participării creditorilor la procedura de insolvență?

Creditorii trebuie să își înregistreze creanțele împotriva debitorului în registrul de insolvență (*grammatéas ton ptocheúseon*). Toți creditorii, indiferent de privilegii sau garanții, inclusiv cei ale căror creanțe sunt condiționale, formează adunarea creditorilor (*synéleusi ton pistotón*). Prima reuniune se convoacă prin hotărârea de declarare a insolvenței. Adunarea poate alege un comitet al creditorilor (*epitropí pistotón*) format din trei membri care, la rândul său, poate numi un reprezentant comun pentru toți membrii. Comitetul creditorilor format din trei membri va monitoriza desfășurarea procedurii de insolvență.

10 În ce mod poate practicianul în insolvență să utilizeze sau să dispună de activele care fac parte din patrimoniu?

La finalizarea inventarului cu bunurile mobile și imobile ale debitorului, administratorul poate consulta judecătorul-raportor și îi poate cere acordul de a vinde bunurile sau elementele mobile incluse în masa bunurilor, însă doar pentru a acoperi nevoile curente. Doar la finalizarea verificării creditorilor și cu condiția să nu se accepte sau să se ratifice un plan de reorganizare a societății ori dacă această acceptare sau ratificare se anulează, administratorul poate lichida activele debitorului și poate distribui veniturile încasate către creditori

dispunând fie de întreprindere în întregime, fie de activele sale în mod individual. Se poate dispune de bunurile imobile ale debitorului doar cu consimțământul instanței competente în materie de insolvență acordat la cererea administratorului și în urma unui raport din partea judecătorului-raportor.

11 Ce creanțe se înregistrează la masa bunurilor care face obiectul insolvenței debitorului și care este regimul creanțelor apărute după deschiderea procedurii de insolvență?

Toți creditorii debitorului își pot înregistra creanțele și documentele în registrul de insolvență indiferent dacă aceste creanțe sunt preferențiale și indiferent dacă sunt garantate. Creditorii incluși în procedura de insolvență sunt cei care, la data declarării insolvenței, au o creanță monetară contractuală împotriva debitorului care există deja și care se poate urmări în instanță. Nu se pot înregistra creanțe apărute după deschiderea procedurii de insolvență. Cheltuielile de judecată ale administratorului, costurile atrase de gestionarea masei bunurilor, remunerația administratorului și oricare alte creanțe raportate direct la masa bunurilor (*omadiká pistómata*) se scad în avans, după decizia de lichidare a masei bunurilor, și sunt satisfăcute înainte de clasificarea creditorilor debitorului.

12 Care sunt normele care reglementează înregistrarea, verificarea și admiterea creanțelor?

Creanțele trebuie înregistrate în scris în registrul de insolvență, specificându-se tipul, cauza, data apariției etc. În decurs de o lună de la data publicării hotărârii ce declară insolvența în Buletinul notificărilor judiciare al fondului avocaților (*Deltío Dikastikón Dimosieúseon tou Tameíou Nomikón*). După expirarea termenului-limită de înregistrare, creditorul mai poate introduce un act de opoziție (*anakopí*) solicitând verificarea creanței sale de către instanța competentă în materie de insolvență. Pentru verificare se aplică următoarele: (a) verificarea este realizată de către administrator în prezența judecătorului-raportor la trei zile după expirarea termenului-limită stabilit pentru înregistrarea creanțelor; (b) un creditor a cărui creanță este verificată poate participa la verificare fie personal, fie printr-un terț autorizat în mod corespunzător; (c) verificarea se realizează prin compararea documentelor creditorului cu evidențele și documentele debitorului; (d) judecătorul-raportor întocmește un raport al verificării creditorilor; (e) în cazul în care există îndoieli, judecătorul-raportor decide cu privire la admiterea creanței și o poate admite provizoriu; (f) în timpul verificării, se pot ridica obiecții de către debitor, administrator și creditorii ale căror creanțe au fost acceptate deja. Nu există o pagină de internet specială cu formularele specifice pentru procedura de mai sus. Totuși, există formulare specifice disponibile la registrul de insolvență din cadrul instanței de prim grad de jurisdicție (*protodikeío*).

13 Care sunt normele care reglementează distribuția veniturilor încasate în urma valorificării activelor? Care este ordinea de preferință a creanțelor și drepturilor creditorilor în funcție de rangul acestora?

Odată luată decizia de lichidare a masei bunurilor, fără întârzieri nejustificate, administratorul întocmește o listă de distribuire și o transmite judecătorului-raportor. Acesta din urmă va declara lista executorie și va solicita trimiterea acesteia prin poștă la biroul său. Distribuirea va ține cont de următoarele privilegii generale: (i) creanțele ce rezultă din toate tipurile de finanțări acordate pentru continuarea activității debitorului; (ii) creanțele pentru tratamentul medical și cheltuielile de înmormântare ale debitorului; (iii) creanțele pentru asigurarea hranei necesare; (iv) creanțele angajaților cu privire la raportul lor de muncă, onorariile avocațiale; (v) creanțele fermierilor; (vi) creanțele statului elen și ale autorităților locale; (vii) creanțele în numele fondului de garantare (*synengyitikó*) și privilegiile specifice ale creditorilor, și anume creanțele privilegiate cu privire la un bun mobil sau imobil al debitorului sau asupra unei sume de bani. Dacă se suprapun privilegiile în cazul încasărilor rezultate din înstrăinarea unui bun sau a unei sume de bani, se aplică *mutatis mutandis* prevederile corespunzătoare ale Codului de procedură civilă.

14 Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență (în

special prin concordat)?

Debitorul sau administratorul poate transmite instanței competente în materie de insolvență un plan de reorganizare. Acesta trebuie să includă informații despre situația financiară a debitorului și soluția propusă de satisfacere a creditorilor, o descriere a măsurilor ce se vor întreprinde, precum schimbări organizaționale și planuri de afaceri, crearea de drepturi și clasificarea generală a fiecărui creditor etc. Instanța competentă în materie de insolvență va efectua automat o examinare preliminară a planului în decurs de 20 de zile de la depunere, putându-l respinge pe baza unor motive întemeiate prevăzute în lege. În cazul în care instanța nu respinge planul, aceasta stabilește un termen-limită de minimum trei luni pentru acceptarea sau respingerea sa de către creditorii și o dată la care creditorii trebuie să se reunească. Deliberarea și votul cu privire la plan au loc în prezența judecătorului-raportor. Planul se acceptă prin majoritate specială. Planul de reorganizare acceptat de către creditorii este trimis instanței spre ratificare. După pronunțarea unei hotărâri definitive cu privire la aprobarea planului, acesta devine obligatoriu pentru toți creditorii, indiferent de rangul acestora și dacă și-au înregistrat sau nu creanțele. Procedura de insolvență se încheie. Creditorii pot introduce acțiuni în mod individual.

15 Care sunt drepturile creditorilor după închiderea procedurii de insolvență?

La declararea închiderii procedurii de insolvență, deposedarea debitorului încetează, debitorul reia administrarea activelor sale și creditorii pot introduce acțiuni în mod individual. Mai exact, procedura de insolvență încetează la momentul lichidării activelor, iar administratorul va trimite un raport în decurs de o lună.

16 Cine suportă costurile și cheltuielile legate de procedura de insolvență?

Costurile și cheltuielile aferente procedurii de insolvență se rețin din masa bunurilor.

17 Care sunt normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile masei credentilor?

Orice acțiune a debitorului din perioada cuprinsă între încetarea plăților și declararea insolvenței („perioada suspectă”, *ýpopti períodos*) în detrimentul masei generale a creditorilor poate fi revocată (acțiune ce poate face obiectul revocării, *práxeis dynitikís anáklisis*) sau trebuie revocată (acțiune ce face obiectul revocării obligatorii, *práxeis ypochreotikís anáklisis*) sub rezerva termenelor și condițiilor stipulate în legea insolvenței. Administratorul sau, sub rezerva anumitor condiții, creditorul poate introduce în instanța competentă în materie de insolvență o acțiune având ca obiect revocarea. Oricine a dobândit activele debitorului în baza unei acțiuni revocate trebuie să le restituie în masa bunurilor.

Ultima actualizare: 13/02/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.